Patříme k sobě i přes hranice smrti

Všichni svatí a památka všech věrných zemřelých

V Kristu tvoříme jednu rodinu. Spojení mezi těmi, kdo patří Kristu, smrtí nekončí. Proto se radujeme ze svatých a prosíme je o přímluvu a modlíme se za zemřelé.

Jedna církev ve trojím stavu

Církev putující na zemi: my, kteří se učíme žít s Kristem, obracíme se k němu a navzájem si pomáháme na cestě víry.

Svatí v nebi: ti, kdo již žijí v plném společenství s Bohem. Patří mezi ně také lidé, jejichž jména neznáme a kteří nebyli svatořečeni. Přimlouvají se za nás u Boha skrze Krista.

Zemřelí procházející očištěním: ti, kdo zemřeli v Boží milosti a přátelství, ale potřebují ještě očištění. Mají jistotu spásy. Toto závěrečné očištění nazýváme očistcem; můžeme jim pomáhat modlitbou, zvláště slavením mše svaté.

Dva dny a jejich význam

1. listopadu — slavnost Všech svatých. Oslavujeme všechny, kteří již žijí u Boha. Jejich život nás povzbuzuje: ke svatosti jsme povoláni i my.

2. listopadu — památka všech věrných zemřelých („Dušičky“). Modlíme se za zemřelé, kteří ještě potřebují očištění. Své blízké svěřujeme Božímu milosrdenství; jejich posmrtný stav nemusíme určovat.

Jak se slavení vyvíjelo

- První křesťané si připomínali mučedníky a modlili se za zemřelé. Společné oslavy mučedníků jsou doloženy na Východě již ve 4. století.
- Roku 609 byl římský Pantheon zasvěcen Panně Marii a všem mučedníkům. Výročí se slavilo 13. května. Datum 1. listopadu se na Západě prosazovalo postupně v 8.–9. století.
- Společnou modlitbu za všechny věrné zemřelé 2. listopadu zavedl pro své kláštery opat Odilo z Cluny, tradičně se uvádí rok 998. Odtud se památka postupně rozšířila.

K modlitbě a vlastnímu životu

Jan 14,1–6: Ježíš vybízí učedníky k důvěře, připravuje jim místo u Otce a sám je cestou k němu. Naší nadějí je život s Kristem u Boha.

Koho dnes svěřím Bohu? Kterého svatého mohu prosit o přímluvu?

Mohu se pomodlit za zemřelé, při návštěvě hřbitova je svěřit Bohu nebo za ně nechat slavit mši svatou.

K prohloubení: Katechismus katolické církve 954–959, 962 a 1030–1032; Jan 14,1–6.

